

Gerechtshof te Amsterdam

Vijfde Enkelvoudige Belastingkamer

19 februari 1993

Kenmerk **92/0219**

PROCES-VERBAAL

van de mondelinge uitspraak in het beroep van X te Z,
belanghebbende,

tegen

de uitspraak van de Inspecteur der directe belastingen te Z
met dagtekening 20 november 1991 betreffende de aanslag in de
inkomstenbelasting voor het jaar 1988.

Het beroep is behandeld ter zitting van 5 februari 1993.

BESLISSING

- Het Hof
- **vernietigt** de uitspraak van de Inspecteur;
 - **vermindert** de aanslag tot een berekend naar een belastbaar inkomen van f 117.223,-- en
 - **gelast** de Inspecteur het betaalde griffierecht ad f 75,-- aan belanghebbende te vergoeden.

GRONDEN

1. Omstreeks 1970 heeft belanghebbende ten behoeve van de door hem gestarte onderneming een bedrag van f 35.000,-- geleend van zijn ouders; overeengekomen werd dat belanghebbende f 2.500,-- per jaar zou aflossen en dat de rentevergoeding 5 procent bedroeg. Na een jaar behoefde belanghebbende geen rente meer te vergoeden. Belanghebbende heeft in totaal f 7.500,-- afgelost. Daarna zijn de partijen

bij de lening overeengekomen dat belanghebbende niet meer behoefde af te lossen. De lening staat op de balans van de door belanghebbende gedreven onderneming voor een bedrag van f 27.500,-- onder de schulden op lange termijn.

2. Belanghebbende heeft gesteld dat het feit dat zijn ouders hebben afgezien van verdere aflossing en rentebetalingen voortkomt uit persoonlijke motieven. Het Hof begrijpt dat belanghebbende bedoelt te stellen dat de ouders de schuld hebben kwijtgescholden uit persoonlijke motieven.

Het Hof heeft geen reden hieraan te twijfelen. Anders dan de Inspecteur meent is een voordeel dat ontstaat door kwijtschelding van een bedrijfsschuld uit persoonlijke motieven geen voordeel dat is verkregen uit onderneming. Het is immers niet de bedrijfsuitoefening die heeft geleid tot dit voordeel. De Inspecteur heeft derhalve ten onrechte het bedrag ad f 27.500,-- in belanghebbendes winst begrepen.

3. Belanghebbende heeft ter zitting medegedeeld dat de auto, welke in 1987 is aangekocht, bestemd was voor de verkoop en dus tot de voorraad behoorde. Op de balans is deze auto ook onder de voorraad opgenomen. Belanghebbende heeft voorts verklaard dat de auto moeilijk verkoopbaar bleek en dat hij daarom in 1988 heeft besloten de auto te bestemmen voor privé gebruik.

Het Hof acht deze verklaring van belanghebbende –die anders luidt dan hetgeen hieromtrent in de stukken is vermeld- geloofwaardig. Naar het oordeel van het Hof dient men bij de onttrekking van de auto aan het ondernemingsvermogen in 1988 de verkoopwaarde in aanmerking te nemen. Belanghebbende heeft gesteld dat de waarde van tweedehands auto's in het algemeen vermindert. Het Hof acht dit aannemelijk mede gelet op het feit dat de auto moeilijk verkoopbaar bleek te zijn en uiteindelijk niet is verkocht. De Inspecteur heeft niet aannemelijk gemaakt dat de waarde van de auto in 1988 hoger was dan de in 1987 betaalde inkoopprijs ad f 45.000,--.

Belanghebbende stelt zich op het standpunt dat de waarde waartegen de auto naar het privé vermogen dient te worden overgebracht de inkoopwaarde moet zijn. Het Hof zal belanghebbende daarin volgen. De door de Inspecteur gehanteerde correctie ad f 8.334,-- dient derhalve te vervallen.

4. Tijdens een boekenonderzoek bij belanghebbende heeft de controleur geconstateerd dat uit de administratie over 1988 van belanghebbende diverse malen een negatieve kas bleek; de hoogste negatieve kas ad f 35.398,-- is geconstateerd op 21 april 1988.

Belanghebbende heeft geen verklaring gegeven die zou moeten leiden tot het oordeel dat geen sprake is geweest van negatieve kassen. Hetgeen belanghebbende hieromtrent heeft aangevoerd is niet met concrete gegevens gestaafd en dient te worden verworpen nu dit te vaag is. Volgens de jaarstukken bedragen de kassaldi ultimo 1986, 1987 en 1988 respectievelijk f 186.874,--, f 44.771,-- en f 136.376,--.

Belanghebbende heeft erkend dat hij gewoon is om over aanzienlijke bedragen aan contant geld te beschikken. Gelet op de hoogte van de kassaldi op de balansen en gelet op het feit dat belanghebbende gewoonlijk over aanzienlijke kassaldi beschikt, is de Inspecteur naar het oordeel van het Hof bij de onderhavige correctie terecht uitgegaan van een gemiddeld kassaldo van f 30.000,--. De aangegeven winst is terecht verhoogd met f 54.498,--.

5. Aan het vorenstaande doet niet af dat de winst van belanghebbende over 1987 eveneens is gecorrigeerd wegens geconstateerde negatieve kassen. Dit klemt te meer nu belanghebbende deze stelling niet heeft geconcretiseerd.

6. Al hetgeen hiervoor is overwogen leidt tot de volgende slotsom:

-Belanghebbende deed aangifte naar een zogenoemd stipinkomen van	f 72.915,--
-Dit dient te worden verhoogd met de correctie in verband met de negatieve kassen ad	f 54.498,--
-Als gevolg van deze correctie dient de zelfstandigenaftrek te worden verminderd met	f 2.060,--

-Het stipinkomen wordt	f 129.473,--
-De toevoeging aan de fiscale oudedagsreserve wordt thans, uitgaande van de winst na correctie ad (f.59.187 + f 54.498,-- =) f 113.685,--	f 12.250,--

-Het belastbare inkomen wordt	f 117.223,--
	=====

De uitspraak is gedaan op 19 februari 1993 door Mr. Schaap, lid van de belastingkamer, in tegenwoordigheid van Mr. Geel-Cieraad als griffier.

Waarvan is opgemaakt dit proces-verbaal door het lid van de belastingkamer en de griffier ondertekend.

Geel-Cieraad

Schaap

Aangetekend verzonden aan partijen: 3 maart 1993